

ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಎಚೋಫಿ ಸೋಂಕು!

ಗಭೀರಣೆ ತಾಯಿಗೇ ತನಗೆ ಎಚೋಫಿ ಸೋಂಕು ಇದೆ ಎನ್ನು ವುದು ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಮಾಯಿಕ ಕಂಡಮ್ಮೆ ಗಳು ಇದರಿಂದ ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತವೆ. ಅಂಗನವಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ, ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಡುವ ಪೋಷಿಕ ಆಹಾರ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಜರ್ತೆಗೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಎಚೋಫಿ ಸೋಂಕು ತಗಲಿದ್ದು ಗೊತ್ತಾದರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಈ ಮಕ್ಕಳು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 14500 ಮಕ್ಕಳ ಎಚೋಫಿ ಸೋಂಕೆಗೆ ತುತ್ತಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಕಳವಳಕಾರಿ ಅಂಶ ಬಹಿರಂಗಗೊಂಡಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಸುಮಾರು 4500 ಮಕ್ಕಳು ಉತ್ತರ ಕನಾರ್ಕಿಕದ ಬೆಳಗಾವಿ, ಬಾಗಲಕೋಟಿ, ರಾಯಚೂರು, ಕೊಪ್ಪಳ ಮತ್ತು ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರು ಎನ್ನು ಆರೋಗ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅಸಮಾನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಗೂ ಕೆಗ್ಗಣ್ಡಿ ಹಿಡಿದಿದೆ. ಹೊರಕರು ದಡ್ಡ ತನ ಬೇಳಿವಾಬಾಳ್ಳಿ ರಿತನದಿಂದ ಅಥವಾ ಲೀಗಿಕ ಸ್ಕೃಂಟಂಡೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ನಿವಾಪಿ ಮಕ್ಕಳ ಸೋಂಕು ತಗಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಳಲ್ಪಿತಿರುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಸಂಕಟ ಪಡುವ ವಿವರ. ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಎಚ್ಚರ ಮೂಲಿರುವ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ತಮ್ಮದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸುವ ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ವಿಶೇಷ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ತೋರಬೇಕಾಗಿದೆ.

‘ಸರಕಾರ ಸುಮಾರೆ ಕೆಳಿತ್ತಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಏಡ್‌ತಡೆ ಸೇನ್ಸೆಟ್ ಸ್ಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಜನಚಾರ್ಯತ್ವಿಯ ಮೂಲಕ ಸೋಂಕು ಹರಡಂತೆ ಕೆಗ್ಗಣ್ಡಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರಾಣಿಕುಲ ಒಂದೆಯಾದರೆ, ಕಾಗಳೆ ಸೋಂಕು ತಗಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಚಿಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ನಡೆದಿದೆ. ಎಚೋಫಿ ಸೋಂಕು ಇದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದ ತಕ್ಕಣವೇ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ತಪಾಸಣೆಗಳನ್ನೂ ಉಚಿತವಾಗಿ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಡಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೋಗಿಗೆ ಸರಕಾರ 9,500 ರಾಷ್ಟ್ರಾಯಿಗಳನ್ನು ಲಿಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಿಡಿರುವ ಅಂಂತರ ಆದರೆ ಸರಕಾರವೇ ನಡೆಸಿರುವ ಸಮಾಖ್ಯೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಸೋಂಕು ತಗಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪೋಷಿಕಾಂಶದ ಕೊರತೆ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಸೂಕ್ತ ಪೋಷಿಕ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸಿದ್ದರೆ ಎಚೋಫಿ ಸೋಂಕು ತಡೆಯಲು ಮಾತ್ರ, ಜಿವಧಿಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವ. ಹೀಗೆ ಸೋಂಕು ತಗಲಿಸಿಕೊಂಡ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 6000 ಮಕ್ಕಳು ಹೊರಕರನ್ನು ಕೆಂದೆಕೊಂಡು ಅನಾಧರಾದವರು; ಸುಮಾರು 3500 ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆ ಅಥವಾ ತಾಯಿ ಇಬ್ಬರ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಗಂಭೀರತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದೆ. ಸರಕಾರ ಎಚೋಫಿ ಸೋಂಕು ತಡೆಗೆ ಹಾಗೂ ಈ ಮಕ್ಕಳ ಚಿಕ್ಕೆಗೆ ಕ್ರೀಗೊಂಡಿರುವ ಕುಮಗಳನ್ನಿಂತೆ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು 2011ರ ಅಂತ ಅಂಶಗಳೇ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. 2011ರ ಜನವರಿಯಿಂದ ಡಿಸೆಂಬರ್‌ವರೆಗೆ ಸೋಂಕು ತಗಲಿದ ಮಕ್ಕಳ ಪಟ್ಟಗೆ ಇನ್ನೂ 1501 ಮಕ್ಕಳ ಸೇರ್ವೆದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಕಳವಳಕಾರಿ ಸಂಗತಿ.

ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ತ ವಿವರ. ಕೇವಲ ಸರಕಾರವನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ದೂರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಗಭೀರ ತಾಯಂದಿರ ಎಚೋಫಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಲ್ಲ. ಗಭೀರಣೆಯರು ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಈ ತಪಾಸಣೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾದಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇವಲ ಸಲಹೆ ನೀಡಬಹುದಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಬದಲಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆಯೆಂದರೆ, ಬಹುತೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಗಭೀರಣೆ ತಾಯಿಗೇ ತನಗೆ ಎಚೋಫಿ ಸೋಂಕು ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಮಾಯಿಕ ಕಂಡಮ್ಮೆಗಳು ಇದರಿಂದ ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತವೆ. ಅಂಗನವಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ, ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಡುವ ಪೋಷಿಕ ಆಹಾರ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಜರ್ತೆಗೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಎಚೋಫಿ ಸೋಂಕು ತಗಲಿದ್ದು ಗೊತ್ತಾದರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಈ ಮಕ್ಕಳು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಈ ಸಂಕಷ್ಟವನ್ನು ತಡೆಯಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಸಮಾಜದ ಪಾತ್ರವೂ ಮಹತ್ವದ್ದು. ರಾಜ್ಯದ ಆರೋಗ್ಯ ಸಚಿವರು ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲೇ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಭೆ ಕರೆದು ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಿರುವುದು ಸ್ವಾಗಾಹಕ. ಎಚೋಫಿ ಸೋಂಕು ತಗಲಿದ ಮಕ್ಕಳ ಕಡೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿ, ಅವರಿಗೆ ಅಂಗನವಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪೋಷಿಕ ಆಹಾರ ಬದಗಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯಬೇಕು. ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ರಾಷ್ಟ್ರಾಯಿಗಳ ಬಿಂಬಿಸಿ ಸಮಾಖ್ಯೆಯಿರುವ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ 14,500 ಮಕ್ಕಳ ಈ ಎಚೋಫಿ ಸೋಂಕು ನಿಯತ್ವಿಣಿದ ಕುಮುದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ವಿನಿಲ್ಲ. ಇನ್ನಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಈ ಸೋಂಕು ಅಂತಸೀಕೊಳ್ಳುವ ಮುನ್ವತ್ವೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ತೀವ್ರ ನಿಯಂತ್ರಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮವಾರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಿದೆ.

■ ಬಿ.ಎಂ.ಹನೀಫ್